

Peter och Madeleine Wallgren

*Återerövra
din första kärlek!*

Bibelcitaten är hämtade från Svenska FolkBibeln (FB), om inget annat anges.

LB = Levande Bibeln

1917 = 1917 års översättning

Egna kommentarer inom ett bibelcitat omges med [].

Illustrationer från Nova Art Explosion, Art Today och Corel.

Copyright: © Madeleine och Peter Wallgren, 2015

Mångfaldigande av detta verk, helt eller delvis, utan skriftligt tillstånd är brott mot upphovsrättslagen.

Sättning och tryck: Vingården

Utgiven på Vingårdens Förlag

Omslag och omslagstext: Peter Wallgren

Utgiven på Vingårdens förlag

Lärkvägen 26

284 37 Perstorp

Telefon: 0435-357 05

PG 29 60 87 – 0

E-postadress: post@vingarden.org

Hemsida: www.vingarden.org

Webshop: www.vingarden.org/catalog

Eventuell adressändring kan ses på vår hemsida

ISBN 978-91-89481-28-2

Innehåll

Inledning	5
Jesusväckelsen – min dörr till Jesus	6
Har jag tappat bort min kärleksrelation?	8
Margareta	11
Det viktigaste budet	14
Skilj mellan själens och andens hunger	16
Gud vill komma oss nära	19
Hur får jag en relation till Gud?	20
Bevara ditt hjärta rent	22
Hur stor är din längtan att verkligen känna Honom?	24
Vår förlovningstid – att lära känna brudgummen	25
Känna – och känna	26
Att känna igen hans röst	26
Älskar du mig mer än dessa?	28
Jesus frågar dig: Älskar du mig?	29
”Men jag kan inte älska Gud”	31
Vårt kött kan inte älska Gud	33
Bibels termer för kärlek	34
Gud älskade oss först	35
Mariornas kärleksbevis	37
Betania – en viloplats för Jesus	37
Intim kärlek med Jesus	40
Maria vid Jesu fötter	41
Marias slöseri	44
Maria riskerade sin framtid	45
Hon riskerade sitt rykte	45
De andras upprördhet	45
Judas	46
Marias möte med den uppståndne	47
Synderskans stora kärlek	49
Brudens förberedelse	52
Esters förberedelse för sin brudgum	52
Brudens prydnad	54
Sångernas sång av Salomo	55
Sulamit	56
Smeknamnen	56
Dra mig!	56
I kungens egen kammare	57
Väggen som åtskiljer dem	58
Kryddorna och väldoftan	59
Brudens skönhet	63
Brudens heta längtan	64
Den sovande bruden	65
När brudgummen gömmer sig	68

Hur kan ni vara så blinda för min väns strålande skönhet?	70
Bruden som Jesus ska hämta	70
Guds kärleksbrev	73
Har du förlorat din första kärlek?	76
Laodicea – församlingen som Jesus spottar ut	88
Oljan i lampan	96
Alla ville möta brudgummen	97
Dårdaktig och tanklös	98
Visa och läroaktiga	99
Alla somnade	100
Mitt i natten	100
Kärleken ska kallna	102
Varför svalnar vår kärlek?	103
En ursäktande förklaring	104
Världens ande påverkar oss	104
Vi hatar inte synden	105
Världens ande tränger in i församlingen	106
Den sänkta standarden	108
Det religiösa väsendet dödar den första kärleken	109
Renlärighetsiver – sann brudekärlek?	109
Försakelsesteologin under luppen	114
Motivet?	115
Men vad är det vi ska försaka, förneka och mista?	117
När ska vi mer försaka?	117
Men Abraham och de andra gudsmännen offrade ju... ..	118
Mitt offrande	120
Hur visar man kärlek till Herren?	125
Vägen tillbaka	127
Hur får jag hunger efter Gud?	127
Ta tid att umgås med Herren!	129
Syftet med ökenvistelse	130
I öknen blir du tömd på ditt eget och fylld av Anden	130
I öknen upplivas kärleken till Herren	133
I öknen hör jag åter hans röst	133
Be den helige Ande söka i ditt hjärta	134
Gör dig av med oförsonlighet	135
Be den helige Ande att sätta ditt hjärta i brand	135
Disciplin	135
Lovsång och tillbedjan	138
Bön i anden	139
Lev dig in i bibeltexterna!	141
Åk på retreat	141
Fler sätt att visa Jesus kärlek	142
Delaktighet i Kristi lidanden	144
Avslutningsvis	145
Fotnoter	146

Inledning

Ett har jag begärt av HERREN, det längtar jag efter: Att få bo i HERRENS hus i alla mitt livs dagar för att se HERRENS ljuvlighet och betrakta hans tempel.

Ps 27:4

in allra första predikan som jag höll för många, många år sedan, handlade om att älska Jesus över allt annat. När jag blev ombedd att predika vändades jag och stretade emot. Min fruktan för att inte leva upp till de förväntningar jag inbillade mig att församlingen hade på mig, gjorde att jag först tackade nej. Som väl var accepterades inte mitt nej, utan de frågade om och om igen tills jag sade ja. Veckorna som följde var ångestladdade, och jag bad Gud om att aldrig mer behöva bli utsatt för denna vända. Dagen innan det var dags att predika låg jag på magen i min säng och grät och sade till Gud: "Detta är första och sista gången jag predikar."

Trots alla invändningar från mitt oroliga sinne visste jag inom mig från första stund vad jag skulle tala om – Marias kärlek till Herren Jesus och hans ord. Det var viktigare än allting annat att få sitta vid hans fötter och lyssna. Det var värt att ta kritiken från en oförstående omgivning. Men den där första gången kom mina farhågor på skam – nästan inte ett öga var torrt när jag darrande bar fram min predikan.

Budskapet om den första kärleken har alltid brunnit i mitt hjärta, och inget annat ämne har jag återkommit till så ofta.

Nu får jag äntligen sätta på pränt detta budskap som är viktigare än allting annat – brudens kärlek till sin brudgum.

Min bön är att ditt hjärta ska börja brinna som aldrig förr för Herren Jesus och det verk han kallat oss till.

Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni ännu inte ser honom, tror ni på honom och jublar över honom i obeskrivlig, himmelsk glädje.

1 Pet 1:8

Madeleine Wallgren

Jesusväckelsen – min dörr till Jesus

ag lärde känna Herren under mina teologistudier i Lund. Studierna bröt effektivt ner den lilla barnatro jag hade, men ersattes av en djup längtan efter att få veta sanningen om livets mening. Våren 1972 hade kyrkorna i Helsingborg gemensamma möten med Jesusfolk från USA. Dessa vittnade om hur de blivit befriade från droger, homosexualitet och annat som bundit dem. De strålade av Jesu kärlek när de sjöng sina enkla körer. På dagarna var de på gatorna och berättade om Jesus med enkla ord. Ofta kramade de om helt främmande människor och sade till de förvånade helsingborgarna: "Jesus loves you". Ingen kunde undgå att lägga märke till dessa ungdomar, om inte annat för deras klädstil. Flower power-rörelsen hade kommit från Kalifornien till Sverige i kristen tappning.

I Lund uppstod ett Jesus-hus på Prennegatan 11. En kväll i veckan var det offentlig samling. Det var högtidsdagar som jag såg fram emot hela veckan. Det lilla huset var alltid fyllt till sista plats, och ibland fick besökarna stå utanför det öppna fönstret och lyssna. Inifrån hördes enkla körer varvade med spontana vittnesbörd. Ett par – Roland och Maria – var ledare, men inte på samma sätt jag senare förknippat med ordet ledare. Det var inte de som drog oss dit. Det som drog var den helige Ande. Den enda person jag var starkt medveten om var Jesus. Jag funderade aldrig på den tiden över struktur eller vem som var ansvarig eller om man hade rätt teologi (trots att jag studerade teologi hela dagarna). Jag var bara medveten om Jesus och mitt hjärtas gensvar till honom, som helt grundade sig på uppenbarelsen av hur mycket han älskade mig.

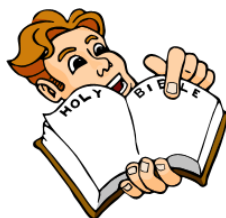
Vid ett par tillfällen under mina år i Lund blev Jesusfolket inbjudna till Pingstkyrkan i staden. Det kändes som något av en kulturkrock med den etablerade frikyrkan.

Men den helige Ande verkar varhelst det finns en öppen dörr. Jag lärde känna nya vänner och blev hembjuden till bön än här och än där. Det var en otroligt ljuvlig tid, för centrum i dessa samlingar var Jesus

själv. I den mån vi hann fika, så var Jesus det enda samtalsämnet. Vi hade våra biblar uppslagna och letade bibelstöd för det vi pratade om. Vi älskade bibelordet och de små personliga hälsningar vi fick därifrån.

Annorlunda var det de gånger jag blev hembjuden till fika efter söndagsgudstjänster i de etablerade kyrkor jag också besökte. Jag följde med förväntan hem till dessa nya vänner, men blev gång på gång besviken då samtalet kring kaffebordet handlade om allt annat än det jag brann för. Det var väl inget ogudaktigt som sades, men samtalen rörde sig om personer jag inte kände eller andra neutrala och för mig ointressanta ämnen. Under min första förälskelsefas var *allting* utom Jesus ointressant.

Hur annorlunda var inte de enkla träffarna hos mina Jesus-vänner i Lund och Malmö! Vi bad, sjöng mycket i anden och berättade om vad Jesus visat oss i Skriften. Tiden för samvaron gick alldeles för fort. Många gånger var Guds härlighet så påtaglig att vi inte ville bryta upp. Vi liksom badade i hans närhet, och det hände att klockan var både tre och fyra på morgonen innan vi bröt upp. Och det var innan jag ens fått ta del av bönespråket. Idag kan jag knappt förstå hur jag kunde vara i bön så länge utan att ens be i tungor...

Dessa erfarenheter gav mig en försmak av hur det är när Guds Ande är utgjuten. Det är ingen prestation att be i timmar – det är snarare en prestation att sluta.

I många församlingar har bönelivet avtagit. På sina håll har man inga bönesamlingar alls. Och jag förstår varför. Min erfarenhet av bönesamlingar säger mig att bönen har blivit till tvång och krav. Deltagarna ber igenom sin bönelista, och sedan är alla trötta och vill gå hem.

Vad hände? Varför har så många förlorat glädjen i att bara vistas i Guds närhet? Och vad har hänt i mitt eget liv? Har jag kvar min första kärlek till Herren?

Det är Guds längtan att vi återvänder till denna första kärlek. Men hur? Jag tror inte, som seden är på vissa håll, att det räcker att gå fram till en böneplats där man i ett möte ber för dem som önskar förbön. Det krävs mycket mer, och därför har jag skrivit denna bok. Vågar du fortsätta läsa?

När jag tappat bort min kärleksrelation?

in övertygelse är att det är fullt möjligt att leva i den första kärleken livet ut. Och då menar jag inte nödvändigtvis de förälskelsekänslor som ofta följer den nyomvände, utan den kärlek till Herren Jesus som växer sig starkare dag efter dag, ju mer vi lär känna honom.

Jesus sade att kärleken skulle svalna hos de flesta i den yttersta tiden, Matt 24:12. Om du tror att din kärlek svalnat, bör du sätta dig ner och be den helige Ande hjälpa dig att minnas när det hände. Ingenting i ditt liv är viktigare än att återvända till din första kärlek.

”Och vare sig du viker av åt höger eller vänster, så skall dina öron höra detta ord ljuda bakom dig: ’Här är vägen, gå på den’”, Jes 30:21.

Hur ropar Gud? Gud kan tala med en hörbar röst, men det allra vanligaste är att Gud talar till oss genom *vårt inre vittnesbörd* (jag går inte närmare in på detta ämne här utan hänvisar till min bok ”*Ditt inre vittnesbörd*”) och genom *friden*. ”Vänd dig bort från det onda och gör det goda, sök friden och jaga efter den”, manar kung David i Ps 34:15.

Frånvaro av frid är ett allvarligt tecken på att man är på väg bort. Redan när man i tankarna ger sig in på ett område som inte är välbehagligt för Gud kan man känna ofrid. Du kanske fantiserar om hur du skulle kunna hämnas på någon som gjort dig illa. Du har inte alls för avsikt att verkställa din plan, du vill bara i tanken njuta lite av hur trevligt det skulle kännas att få upprättelse. Du är ju trots allt ett helt oskyldigt offer... Men när du fantiserar känner du hur Guds frid lämnar dig. Det är ett allvarligt varningstecken och du behöver vända om.

– Jamen, det var ju bara i tanken, invänder du kanske.

Paulus talar om för oss vad vi ska tänka på:

För övrigt, bröder, allt som är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, ja, allt som kallas dygd och förtjänar beröm, tänk på allt sådant.

Fil 4:8

Allt som inte kan innefattas här bör vi alltså avvisa från tankelivet.

På jobbet kanske det är den nyanställda tjejen som lockar till orena fantasier. Hon är verkligen snygg och sexig och säkert mer het i sängen är frugan, som ständigt blir trött av alla barnen och säger sig ha huvudvärk när du vill bli intim med henne. Lite uppiggande fantasier kan väl inte skada? Men vad sade Jesus?

Ni har hört att det är sagt: Du skall inte begå äktenskapsbrott.

Jag säger er: Var och en som med begär ser på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta.

Matt 5:27, 28

Det förrådiska med en "oskyldig" tanke är att den fröar av sig likt vårens maskrosor. När vi ger efter för en tanke befruktas den och växer fram till mogen "frukt". En dag leder den till synd i handling. Efteråt undrar man hur man kunde falla så. Man hade ju bara lekt med möjligheten i tanken. Jakob uttrycker skeendet så här:

Var och en som frestas, dras och lockas av sitt eget begär.

När så begäret har blivit havande föder det synd, och när synden är fullmogen föder den död. Bedra inte er själva, mina älskade bröder.

Jakob 1:14-16

När vi dagligen lever i den första kärleken *tillfredsställer Jesus själv oss på alla livets områden*. Därmed inte sagt att vi skulle bli befriade från sexuella begär eller andra begär som hör den jordiska kroppen till. Gud har ju skapat oss som sexuella varelser. Men han tillfredsställer oss inom det förbunds ramar som vi ingått med honom.

När vi är i Kristus fullt ut har vi också tillgång till den *djupaste tillfredsställelsen andligt, själsligt och fysiskt*. När vi försummar att fylla på kärlektanken uppstår ett tomrum, och fienden är snabb att komma med surrogat. Djävulens förslag skapar alltid ännu större tomhet, som vi förleds tro endast kan fyllas med ännu mer av fiendens skräp. Mönstret går ständigt igen, och förvånansvärt sällan genomskådar vi honom.

Mönstret är helt uppenbart vad gäller droger. Första drogen ger eufori och skapar intensiv längtan efter nästa drog... och nästa. Men snart behövs det allt starkare dos för att uppnå euforin. Och allt oftare blir det snedtändningar. Dessa medför sällan att man slutar med drogen. Drömmen om att åter få uppleva lyckoruset har etsat sig fast i minnet och lockar som ett avlägset paradiset. Nu har fienden fått sitt offer riktigt

på kroken och leder honom allt djupare ner i fördärvet, ofta till en för tidig död.

The love of money is evil

– Men jag använder inte droger, säger du säkert. Nej, men allting som drar oss bort från den första kärleken följer samma mönster. Arbete, pengar, karriär, själviska ambitioner, maktlystnad, självrättfärdighet, försagdhet, bitterhet, lögn, mat och dryck, utomäktenskaplig sex... Listan kan göras hur lång som helst.

Men arbete, mat och dryck kan väl inte vara fel?

Allt är tillåtet för mig, men allt är inte nyttigt. Allt är tillåtet för mig, men jag skall inte låta något ta *makten* över mig.

1 Kor 6:12

Allt är tillåtet, men allt är inte nyttigt. Allt är tillåtet, men *allt* bygger *inte* upp.

1 Kor 10:23

Allt som blir *viktigare än Jesus själv är en avgud*. Även den mest oskyldiga frimärkssamling kan dra oss bort från den första kärleken. När då? När den blir viktigare än Herren.

– Det låter som att jag måste leva som en eremit i ständig bön och bibelläsning för att behålla Jesuskärleken.

Fel slutsats. Vi är ju kallade att leva *i* världen, men inte *av* den. Utmaningen består i att vara kvar i världen, se ut som andra, men ändå vara det salt och ljus som sticker ut från mängden.

Det är när friden lämnar oss som det är dags att reagera. Pyslandet med din frimärkssamling (eller vad du nu har för hobby) är helt OK. Gud vill att du ska må bra, han unnar dig fritid och vill att du ska njuta av livet. Men – plötsligt upplever du kanske att friden viker undan. Då gäller det att fråga Hjälparen varför. Lägg åt sidan det du höll på med och lyssna inåt i din ande. Ett viktigt budskap väntar på att bli avlyssnat. Budskapet kan vara att Gud akut behöver dig för en stunds förbön för någon i nöd. Eller du kanske bör ringa upp en viss person som behöver tröst eller hjälp just nu. Det viktiga är att den aktivitet som för en minut sedan var helt rätt, nu inte längre har prioritet.

- Ojdå, jag har nog missat Andens maning många gånger. Har jag nu förlorat min första kärlek på grund av detta?

Inte nödvändigtvis. Vi missar alla nu och då. Om man förlorade den första kärleken har man troligtvis gjort fel val i en eller flera större vägkorsningar.

Exempel på större vägval som påverkar oss i hög grad är val av vänner, arbete, partner, bibeltolkning och församlingstillhörighet. Om våra kristna värderingar leder bort från kärleken till Kristus, har vi problem. Vi behöver ”förstå bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek, som går långt utöver vad någon kan förstå. Så skall vi bli helt uppfyllda av all Guds fullhet”, Ef 3:19.

Allt som är
viktigare i ditt liv
än Jesus är en
avgud!

Om vi ska kunna leva i gemenskap med Gud, måste vi lita på hans ord, eftersom han är ett med sitt ord.

Om du någon gång smakat den levande gemenskapen med Herren bör du vara medveten om att gudsnärvaron i ditt liv försvann någonstans längs med vägen.

– Men är det inte helt naturligt? Jag har alltid hört att man inte får leva kvar i den första kärleken. Den går över, har det sagts mig.

Jag hörde också detta upprepade gånger under min första tid. Och i likhet med andra nykäre sade jag: ”Det gäller inte mig! Jag ska aldrig förlora kärleken till Jesus!”

”Vänta bara, så ska du få se att vi har rätt”, blev svaret en gång. (De tyckte nog jag var lite väl stursk och behövde dras ner på jorden.)

Kanske dessa äldre kristna var avundsjuka, kanske bar de på ett hemligt avfall, kanske var de lurade av andra som intalat dem denna lögn. *Allt vi hör måste prövas utifrån Skriften.* Vi får inte svälja allt som kommer ur en troendes mun, inte ens från en luttrad och erfaren kristens mun.

Margareta

Under mina första år som kristen bad jag ofta tillsammans med en kvinna i 35-årsåldern. Jag såg upp till Margareta (fingerat namn) eftersom hon vandrat med Herren i många år. Jag älskade höra henne berätta om uppenbarelser hon fått av honom. Själv hade jag aldrig upplevt något liknande. Hon bar på en missionärskallelse och berättade om hur hon i syner fått se människoskarorna i ett visst land samlas kring hennes

talargestol. Hon förberedde sig seriöst för sin kallelse genom studier på högskola, men... det fanns ett *men* i hennes liv.

Flera gånger samtalade vi om den första kärleken som var så viktig för mig. Jag ville inte på något vis riskera att förlora den. Och då, som nykristen, hade jag fastnat för några verser i 1 Kor 7:

jag vill att ni skall vara fria från bekymmer. *Den ogifte är angelägen om det som tillhör Herren, hur han skall göra som Herren vill.*

Den gifte är angelägen om det som tillhör världen, hur han skall vara sin hustru till lags,

och så blir han splittrad. Den ogifta kvinnan, jungfrun, tänker på det som tillhör Herren, att hon skall vara helig både till kropp och själ, *men den gifta kvinnan tänker på det som tillhör världen, hur hon skall vara sin man till lags.*

1 Kor 7:32-34

I en engelsk översättning jag läste stod det "to wait upon the Lord without distraction". Att gifta sig innebar att man blev distraherad i sin kärlek till Herren. Och Paulus säger här att den gifta kvinnan tänker på det som tillhör *världen*. Det lockade mig inte alls. Jag ville till hundra procent behaga Herren. Ett splittrat eller "delat hjärta" som 1917 års översättning uttrycker det, var inget jag önskade mig.

För mig innebar det ett offer att leva ogift, men jag var fast besluten att betala priset. Jag deklarerade att jag tänkte leva ogift. Detta var en öm punkt både för min väninna och kristne broder som brukade be tillsammans med oss, och våra diskussioner blev aldrig så högljudda som när detta ämne kom på tal. Som ny i tron var jag rätt fördömande är jag rädd, och mina vänner kände sig nog rätt fördömda när de hävdade hur viktigt det var att få gifta sig.

I mina ögon uppvisade min väninna en allvarlig spricka i sin tro när hon antydde att hon var villig att offra sin kallelse för att få en man. Hon föreföll i mina ögon nästan desperat. "Du förstår inte det här Madeleine, du är ju så ung. Vänta till du blir 30. Då kommer du att förstå hur viktigt det är att få en karl."

Samtidigt hade denna syster en enorm smörjelse när hon stod i talargestolen. Jag hade dittills aldrig hört något liknande. Hon förvandlades från en oansenlig, grå medelmått (i mina dåvarande dömande ögon alltså – förlåt) till en kvinna som strålade av Guds kärlek. Och orden

bara flöt ur hennes mun, också när hon var helt oförberedd på att tala. Jag tyckte hennes gåva, tillika med hennes kallelse, var så övernaturlig att det vore närmast en dödssynd att kasta bort den på en "karlslok".

Under mitt femte och sista år på universitetet hände något tråkigt. De sista gångerna vi hade kontakt berättade hon att hon räddat en man. Han var missbrukare och bostadslös, och hon ville i all välmening hjälpa honom till frälsning. Hennes ursäkt var att Bibeln säger att vi även ska ta hand om människors fysiska och sociala behov. Alltså kom han att bosätta sig hemma hos henne. Nu var de ett par och sambor, trots att det var något som gick helt stick i stäv med hennes grundläggande övertygelse. Mina försök att resonera med henne möttes av idel krystade förklaringar. I och med min prästvigning och flytt från universitetsstaden förlorade jag kontakten med henne, men jag hoppas att hon fann en väg in i den kallelse Gud hade för henne. Gud ångrar inte sin kallelse och sina nådegåvor, så han brukar bereda en väg för dem också när vi gör våra omvägar istället för att gå rakt fram. Men det är alltid bäst att gå raka vägar.

Nu kanske du undrar varför hon inte helt enkelt bad Gud om en man med samma kallelse. Jag vet inte, och av någon anledning kom såvitt jag minns aldrig den frågan upp. Jag tror att Margareta uppfattade det som Guds vilja att hon skulle leva ensam. Men Skriften säger att det är bättre att gifta sig än att brinna. För att leva i celibat krävs en nådegåva, och det verkade inte som att Margareta hade fått den. Och det hade inte jag heller.

En annan brinnande ung kvinna som var helt fantastisk att umgås med, med kännbar gudsnärvaro, hade också en stark missionärskallelse. Men hon anförtrodde mig att hon sagt till Gud att hon inte kunde åka ut på fältet ensam. "Gud måste ge mig en make som har samma kallelse", sade hon bestämt. På den här tiden var det ett stort överskott av kvinnor i de frikyrkliga leden och jag tvivlade på att det var möjligt, men sade ingenting. Hon var så mycket erfarnare om Guds vägar än jag. Det gick några år, men hon stod fast i sin tro. Sista gången jag träffade henne berättade hon glädjestrålände att lagom till att hennes utbildning var klar hade Gud sänt mannen hon bett om. Han hade samma kallelse som hon, och de stod nu redo att resa ut. Så det blev ett klockrent exempel på Guds trofasthet.

3

Det viktigaste budet

”Du skall älska Herren, din Gud...”

em gånger upprepas detta bud i Skriften, både i Gamla och Nya testamentet.¹

Jesus svarade: *”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.”*

Luk 10:27

Den kärlek Herren begär omfattar hela vår varelse, allt vi är och har. Jag förväntas visa min kärlek till honom genom att ställa alla mina krafter i hans tjänst, hela mitt förstånd och mest av allt – mitt hjärta. Termen ”hjärta” används i Bibeln ofta för att beteckna personlighetens centrum, min vilja, min känsla, det som djupast sett berör mig.

Men – kärlek är ju inte något vi kan kräva. Du kan sätta en pistol i nacken på någon och kräva att hon ska älska dig, men trots att hon är hotad till livet förmår hon inte tillmötesgå ditt krav. Snarare blir det tvärtom. Ett sådant hot kan säkert frammana hat, men inte kärlek.

På Gamla Testamentets tid försökte man genom sina *handlingar* efterkomma Guds krav. Men det omskurna hjärtat gjorde det svårt för många att älska Gud. Undantag fanns, vilket Skriften har levande berättelser om.

Denna svårighet blev undanröjd när Jesus kom, och vi kunde födas på nytt. Han erbjuder oss ett nytt hjärta, ett nytt sinnelag och *möjligheten och förmågan* att älska Gud.

Profeterna talade om detta långt innan det hände:

Se, dagar skall komma, säger HERREN, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus, Nej, detta är det förbund som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus, säger HERREN: Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk.

Då skall de inte mer behöva undervisa varandra, ingen sin broder och säga: "Lär känna HERREN!" Ty alla skall känna mig från den minste bland dem till den störste, säger HERREN.

Jer 31:31, 33, 34

Eze 36:26 Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött.

Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem.

Hes 36:26, 27

Gud söker en aktiv kärlek hos oss. Den känner inte plikt och krav. Han söker en kärlek vars frukt är lik den man upplever när man är kär. Den förälskade mannen gör en massa saker för sin älskade utan att tänka på hur mycket kraft och energi som krävs. Han som förut var snål och girig glömmer bort att titta på prislappen när han vill köpa en present till föremålet för hans heta känslor. Han känner det inte som en försakelse att ge sin tid och sina pengar, utan det är en ren glädje för honom. Just så vill Gud bli älskad. Det var därför han skapade människan. Han kunde ha programmerat henne till att "älska", men utan fri vilja blir begreppet kärlek meningslöst.

Tänk dig att du var gift med en man du älskade, men den enda gång du fick ha honom för dig själv var några timmar varje söndag. Alla andra dagar och nätter var han tillsammans med andra kvinnor. Likväl bedyrade han varje söndag att det bara var dig han älskade, att det bara var du som verkligen betydde något i hans liv. Skulle du tro på hans ord? Skulle du känna dig verkligt älskad och som nummer ett i hans liv? Förmodligen inte.

Så upplever troligen Gud sin relation till många av de sina, som liknelsevis är förlovade med honom för att snart sammanvigas. Vi möter honom i gudstjänsten på söndagen, sjunger lovsånger som betygar vår innerliga kärlek till honom, men resten av veckan gör vi tydligt att detta bara var tomma ord, för då lever vi för oss själva och visar vår hängivenhet till andra gudar.

Vill du leva som Guds fiende?

"Ni äktenskapsbrytare och äktenskapsbryterskor! Vet ni inte att vänskap med världen är fiendskap mot Gud? Den som vill vara världens vän blir Guds fiende." Så står det ordagrant i Jakobs brev 4:4.

Gud älskar oss, och i det nya förbundet har han utgjutit denna agapekärlek i våra hjärtan. ”Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, som han har gett oss”, Rom 5:5. Vi har fått resurser till att gensvara på hans kärlek. Vi har fortfarande vår fria vilja, och vi kan vända oss bort från denna kärlek, men vi kan idag *välja* att ha brinnande hjärtan.

– Men vad ska jag göra om jag förlorat denna kärlek till Herren? Jag känner numera bara plikt och krav inför min gudsrelation.

Eftersom Gud själv sagt att han gjort ett nyskapande verk i mitt hjärta och utgjutit sin kärlek genom den helige Ande i mitt bröst, så måste det också finnas en väg att återvinna den första kärleken med dess kännetecken. Under tiden du läser denna bok kommer du att få fler svar på din fråga.

Istället för att försöka komma underfund med vad vi kan *göra*, ska vi se på *vad som kan rensas bort från våra liv*. Vårsolen har som bekant svårt att tränga igenom smutsiga fönster.

I liknelsen om såningsmannen visar Jesus på omständigheter som kan stjäla vår intima gudsrelation. Läs själv Mark 4:3-20!

Du lär känna Gud genom att studera hans ord, tillbringa tid i bön och lovsång och vara tillsammans med bröder och systrar som är brinnande i tron. Levande förkunnelse sätter ditt hjärta i brand. När Emmauslärj-ungarna på sin vandring ovetandes fick sällskap av den uppståndne Jesus märkte de att deras hjärtan blev brinnande, Luk 24:32. Han började med Mose och fortsatte med alla profeterna. Vilket bibelstudium! Se Luk 24:13 ff!

Lyssnar du på förkunnelse som är dömande eller förmedlar en missvisande Gudsbild slocknar din kärlek. En förkunnelse som målar Kristus för dina andliga ögon och gör att ditt hjärta rörs av kärlek, är rätt sorts förkunnelse. Observera att jag inte talar om förkunnelse som eggar upp själens känslor, utan om det som väcker liv och hunger *i din ande*.

Skilj mellan själens och andens hunger

Men hur kan jag skilja mellan anden och själen? Hebr 4:12 säger att *Guds ord* är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom, så att det *skiljer själ och ande*, led och märg, och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.

(Du kan läsa mer om detta i min bok *"Bibelns människosyn"*)

Genom träning kommer du att lära dig att känna igen din andes vittnesbörd. Många kristna drivs av *ett starkt själsliv*. De har inte förstått att själslivet måste gå genom korset innan Gud kan använda det, Rom 6:3, 4.

Eller vet ni inte att vi alla som har blivit döpta till Kristus Jesus har blivit döpta till hans död?

Vi är alltså genom dopet till döden begravda med honom, för att också vi skall leva det nya livet, liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet.

....

Så skall också ni se på er själva: ni är döda från synden och lever för Gud i Kristus Jesus.

Rom 6:3, 4, 11

Något som är lite svårare att genomskåda är bibelundervisning som teologiskt kan vara korrekt, men *ändå inte mättar min ande*. Den tillför min själ kunskaper, men har inte förmåga att utmana min livsstil och leder inte till större Kristuslikhet. Denna slags undervisning är absolut inte felaktig, men man ska vara medveten om att man inte enbart kan överleva andligt på denna föda. Vad menar jag? Jo, många former av fakta om Bibeln, till exempel undervisning om Israel, de yttersta tingen (eskatologi), teologiska studier, källkritik och människors egna uppfattningar om Bibeln. Allt sådant är självklart också viktigt och nyttigt att ta del av, men det får inte *ersätta* den undervisning som utmanar och mättar vår ande. En del lurar sig själva att tro att de vandrar i anden eftersom de har så stor kunskap inom sitt specialområde. I själva verket kan de ha förlorat brudekärleken. Kort sagt finns det bibelundervisning som är inspirerad och född av Anden och det finns bibelundervisning som tilltalar själen.

Förkunnelsen bör öppna vårt inre, ge ett *rhema* från Herren, ett levande ord som anger riktning för livet och visar lösningar på sådant vi sedan länge suttit fast i eller undrat över. En undervisning som ger mättnad åt vår ande avslöjar mänskligt tänkande och leder oss in i det gudomliga tänkandet.

En fälla som lätt förväxlas med den sanna kärleken till Herren är **upplevelsefokusering**. Känslomänniskan lockas att förväxla brudekärleken

med känslor och upplevelser. Suget efter påtagliga manifestationer förleder en del att öppna sig för främmande eld. Bara för att något är övernaturligt och verksamheten går under kristen flagg behöver det inte vara den helige Ande som är verksam. Många av de manifestationer vi sett i nyare rörelser under 1990-talet och 2000-talet är identiska med de som förekommer i ockulta religioner. Varhelst *Guds ord får en undanskymd plats* till förmån för handpåläggning och ”överföring av smörjelse” bör man se upp. Jesus är det personifierade Ordet. Älskar jag inte Ordet älskar jag inte Jesus, oavsett vilka härliga känslor jag kan få i kroppen och själen. Jag kan inbilla mig att det är Jesus jag på nytt förälskat mig i, men i själva verket kan det vara en falsk Jesus. En del har blivit lurade och kommit bort från den sunda tron.

Jesus svarade dem: ”Se till att ingen bedrar er.

Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de skall leda många vilse.

Många falska profeter skall träda fram och bedra många.

Och eftersom laglösheten tilltar, kommer kärleken att svalna hos de flesta.

Ty falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra stora tecken och under för att om möjligt bedra även de utvalda.

Matt 24:10-24

Lägg märke till att syftet i vers 24 inte är att bedra dem som inte tror, utan *de utvalda*. I varningen i vers 11 handlar det om den stora allmänheten.

Älskar du verkligen Jesus älskara du hans Ord över allting!
Jesus ÄR ju Ordet, Joh 1.